

490

1755-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αργολίδα, Αγιονόρι, Κορινθία, Νεμέα (Κορινθία).

Δήμητρα Παντελιᾶ - Γριτσοπούλου, «Δέσμη εγγράφων ἀπὸ τὴν Ἀργολιδοκορινθία», *Πελοποννησιακά* 28 (2005-2006), σ. 248-256 αρ. 1-9, σ. 266-270 αρ. 18-20.

491

1755-1913. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα, εκκλησιαστικά έγγραφα, αποφάσεις γενικών συνελεύσεων κοινοτήτων. Μεγαλοχώρι, Πλωμάρι, Ποταμός (Λέσβος).

Α. Στεργέλλης, *Τα λυτά έγγραφα του αρχείου της Χώρας Πλωμάρι*, τ. 1, Αθήνα 1998, σ. 15-163, αρ. 1-126· τ. 2, Αθήνα 2001, σ. 1-112 αρ. 1-99, σ. 113-150 αρ. 101-141, σ. 155-159 αρ. 144-147.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ. ΟΡΙΖΕΤΑΙ
Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΕΛΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΞΕΛΞΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

1850, 4 Αυγούστου

«... Μολοντί προὔπῃχε περί ἄρραβῶνων νόμος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν μέρει δὲν ἐτήρετο καὶ ολοκληρεῖται, ἤδη κοινῇ γνώμῃ τῶν τιμιωτάτων δημόγερόνων καὶ προκρίτων Πλωμαρίου ἐνεκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη νά συγκροτῶνται οἱ ἄρραβῶνες εἰς τὰ ἐξῆς κατὰ τόν ἀκόλουθον τρόπον. Ὅταν γίνηται ἄρραβών, νά παρευρίσκηται εἰς τὸν ἱερέων καὶ εἰς τῶν οἰκοκυραίων, ἢ ἐν ἐλλείψει ἱερέως νά παρευρίσκωνται δύο οἰκοκυραῖοι ἀφ' ἑαυτῶν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων νά γίνηται καὶ ἔγγραφον, εἰς τό ὅποιον νά γράφωνται τὰ προικισθησόμενα, ἅτινα θέλουν εἶσθαι ἐν ὀσπίτιον καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελον μείνει σύμφωνα τὰ συμβαλλόμενα μέρη, καὶ τό ὅποιον θέλουν ὑπογράψει οἱ παρευρισκόμενοι οἰκοκυραῖοι. Ἐν ἐλλείψει τοῦ ἱερέως καὶ τῶν οἰκοκυραίων, ὁ ἄρραβών θέλει θεωρεῖσθαι ἄκυρος ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μέ ὅλας τὰς ὑπάρχουσας ἄλλας μαρτυρίας. Ἐν περιπτώσει δέ διαλύσεως τοῦ τοιούτου νομίμου ἄρραβῶνος ἄνευ εὐλογοφανοῦς αἰτίας, τὸ διαλῶν μέρος θέλει πληρῶνει πρόστιμον πρὸς τό διαλυόμενον πρὸς εἴκοσι γρ. τοῖς %, ἐκτιμωμένου τοῦ ὀσπιτίου καὶ τοῦ μεριδίου, τό ὅποιον ἔμελλε νά λάβῃ μετὰ θάνατον τῶν γονέων, ἐξ αὐτῶν δέ θέλουν ἐξάγεσθαι εἴκοσι τοῖς %, ὧντινων διαιρουμένων εἰς τριῶν ἴσων μεριδίων, τό ἐν θέλει λαμβάνει ἡ ἐκκλησία, τό ἐν τὰ σχολεῖα καὶ τό ἄλλο ἢ Μητρόπολις. Ὁ ἄρραβών νά διαρκῇ δύο ἔτη ὁλόκληρα, χωρὶς νά βιάζωνται εἰς τοῦτο τό μεταξύ νά νυμφευθῶσι. Παρελθούσης δέ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὅποιον τῶν μερῶν θέλει νά παρατείνῃ πλειότερον τόν καιρόν, μή στέργοντος τοῦ ἐτέρου, νά πληρῶνῃ τό πρόστιμον ὡς ἀνωτέρω. Ὅποια δέ ἄρραβωνιαστικὴ παραδοθῇ πρὸ τοῦ γάμου εἰς τόν ἄρραβωνιαστικόν της καὶ ἀτιμασθῇ παρ' αὐτοῦ, ὅταν ὁ ἄρραβωνιαστικός της δέν θέλει νά τήν συζευχθῇ, αὐτός μὲν νά ὑπόκειται εἰς τό πρόστιμον, ἐκείνη δέ νά μείνῃ μέ τό ὄνειδος, διότι δέν ἐφύλαξε τήν παρθενίαν της ...».